

Skaut je moje víra

Scénář k rozhovoru s Jaromírem Lomem

ZŠ Habrmanova, Česká Třebová

Doporučená hudba: Skautská hymna

1. vstup: Jaromír Lom se aktivně věnoval skautingu už jako chlapec a s Junákem je jeho život svázaný i o dost později – nakrátko v roce 1968 a znovu od roku 1990 – kdy se stal vedoucím znovuobnoveného 7. chlapeckého oddílu v České Třebové. Jeho přezdívkou je Akéla.

Pamětník:

17:14 – 17:16

„*To má každéj vedoucí vlčat.*“

17:20 – 17:34

„*A víš, z čeho to je, Akéla? Z knížky Mauglí. Ano! To byl vůdce smečky. A ty vlčata, těm se říká jako ne oddíl, ale smečka, víš.*“

2. vstup: Akéla zažil obnovení skautingu po 2. světové válce. Po jeho zrušení v roce 1948 se věnoval sportu.

Pamětník:

3:57 – 4:18

„*No potom jsem žil tím skautem hodně, já jsem šel v to šestačtyřicátým v září nějak do vlčat, no a pak už to skončilo, já jsem hodně lyžoval, hlavně teda sjezdový lyžování a pak jsem hrál basket a ten jsem hrál strašně dlouho.*“

3. vstup: V Pardubicích chodil na dvouleté učiliště v Rybitví. Po úrazu nohy ve škole dostal možnost přestoupit na Střední průmyslovou školu chemickou a mohl si udělat maturitu.

Pamětník:

2:51 – 2:57

„*No, já jsem měl takovej posudek, jakej jsem měl, protože jsme měli nějakej majetek...*“

3:00 – 3:22 (3:13-3:14 vystříhnout?)

„*...takže jsem nesměl do školy, akorát do učení, ale do učení jenom do vybraných oborů, no takže jsem byl v učení v Pardubicích a pak jsem se dostal na průmyslovku chemickou.*“

4. vstup: Pocházel z vážené třebovské rodiny, které vzali komunisté majetek. Vojenskou službu musel nastoupit k Pomocným technickým praporům.

Pamětník:

7:01 – 7:04

„*Tam byli dávaný jenom ty nepohodlný.*“

20:03 – 20:05

„*Naše zbraň byla lopata a krumpáč.*“

20:20 – 20:22

„*Tam jsme byli všichni stejný.*“

20:30- 20:36

„*a my politicky nespolehliví, takže jsme byli všichni jedna rodina vlastně.*“

5. vstup: Vést skauty nemohl, volný čas naplnil sportem. Hrál na kytaru a s kamarády se věnoval trampingu. Dlouhá léta pracoval jako technik v Tesle Lanškroun.

Pamětník:

7:47 – 17:49

„*Jsem hrál závodně hrozně dlouho basket za Třebovou.*“

18:12 – 18:20

„*Já jsem hodně dlouho trempoval, jo, protože to mně přišlo blízky tomu skautu, tak jsme založili osadu.*“

4:38 – 4:4756

„*No, v laboratoři jsem dělal, ve výzkumu v Lanškrouně, od prvního do posledního dne...*“

4:53 – 4:56

„*...když jsem šel do penze.*“

6. vstup: Druhá obnova Junáka nastala v období pražského jara mezi lety 1968–1970. Neváhal a hned se do vedení vlčat zapojil.

Pamětník:

2:13 – 2:27

„*1. května 1968 jsme si dali sraz všechny skauti u starýho skautskýho domova, kterej byl v Javorce...*“

2:31 – 2:32

„*...tam za mnou přišli dvě...*“

2:36 - 2:41

povídali mi, Jardo, nešel by si s náma dělat vedoucího k vlčatům? Tak jsem šel.“

7. vstup: Potřetí byl Junák obnoven po sametové revoluci v roce 1989 a poté započala i činnost českořebovského skautského střediska. S dřívějšími skautskými vedoucími spoluobnovil 7. oddíl vlčat, stal se jeho vedoucím a organizoval skautské tábory.

Pamětník:

5:47 – 6:58

„Tak 15 táborů dobře. Dva v tom 68, 69 a zbytek v tom od roku devadesát.“

8. vstup: V době zákazu skautingu v období normalizace vymyslel Akéla tradici, která trvá dodnes.

Pamětník: 9:04 – 9:47

„31. března 1970, ne 69, jsem svolal schůzku na jednom místě ve Třebových a tam jsem říkal, tady se každý rok vo půl pátý budem scházet, jo. No a tak to i za totáče furt jsme se tam scházeli. Je pravda, že byl takovej nepsanej zákon mezi náma, že jsme se pro jistotu nebavili o skautingu. Bavili jsme se, kdo kde čundroval, nebo něco takovýho.“

9. vstup: A co by skaut Jaromír Lom vzkázal mladé generaci?

Pamětník:

13:49 – 14:00

„Že skauti jsou jedné krve, ty a já. Jsme jedné krve.“

10. vstup: Ve skautské kronice je zapsáno poděkování: „Za těch 10 krásných let jak vystřižených z junáckého deníčka, ti Akélo děkuje tvá Sedmička.“

A my dodáme: Nejen za těch 10 let děkujeme!